

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodniškove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 19.

V Ljubljani, v torek 24. januarja 1893.

Letnik XXI.

Slovaki na Ogerskem.

Iz Brna, dne 20. jan.

Konec pretečenega leta je izšla v Pragi znamenita knjižica z naslovom: „Hlas k rodičom slovenským, tuteurom, predstaveným a všetkým přátelom deti a mládeže“. Popisujejo se v njej krivice, katere morajo prenašati ogerski Slovaki od Madjarov. Spisek so razposlali po slovaških občinah, a komaj je vlada zvedela, poslala je orožnike, da bi ga zaplenili; dozdej so zaplenili kakih 60 iztisov. Se vé, odkriva se tu sramotno postopanje Madjarov, toraj proč z njimi! Grozovita so sredstva, kakor se iz knjižice razvidi, — s katerimi hočejo Madjari uničiti Slovake. Ne samo, da zavedne narodnjake obsojajo v denarne kazni, da jih zapirajo, še po otrocih segajo. Lové slovaške otroke, pregovarjajo revne starše, da jim otroke izročajo v vzgojo, kakor pravijo. Kakšna pa je tista vzgoja! Leta 1874 je odpeljalo „madjarsko kulturno društvo“ 400 slovaških otrok iz trenčanske županije. Nametali so jih v vagone za živino, privezali vsakemu na vrat tablico s številko in jih peljali — v semenj. Na semnji so jih razprodali v južne ogerske kraje, kjer so morali prenašati najhujše nadloge. V svojo domačijo se je pozneje vrnilo dekle, ki ni znalo ne pisati, ne brati, ne moliti, ki ni vedelo celo, kdo je Kristus! Neki deček pa je oglušil vsled tepenja. Druga odprava na lov otrok se je zgodila l. 1887 in sicer zopet v trenčansko županijo. To pot so dobili 190 slovaških otrok. Zaprli so jih za dva dni v žilinski sirotišnici skoraj brez jedi in potem so jih — po zimi — odpeljali v živinskih vagonih zopet na semenj v Senteš, kjer so jih prodajali „kakor prašičke“ — pravi neki madjarski list. Tretjič so l. 1888 otroke kradli, ker so jih stariši skrivali pred „razširjalci kulture“. Ukradli so 86 zdravih otrok in jih peljali kakor čredo memo Pešte v Arad. Četrtrič so se podali v lipavsko županijo v občino Lužno; tu so dobili le 15 otrok. Zadnja odprava je bila vlani zopet v trenčansko županijo, in lov se je dobro obnesel — odpeljali so 300 otrok. To imenujejo

Madjari „kulturo“, „dejanje humanitete“, „dejanje ljubezni“, kakor je rekel državni zastopnik Karmelin pri obravnavi Svetozara Miroslava Hurbana: „Prepeljevanje slovaških otrok na južno Ogersko je dejanje humanitete prve vrste, dejanje ljubezni do Slovakov, ker v gorenji Slovakiji so otroci stradali, starejši so se pa selili v Ameriko“. Enako postopanje je mogoče le v srečni Ogerski po geslu: extra Hungariam non est vita et si est vita, non est ita.

Državni zbor.

Z Dunaja, 23. januarja.

V pričetku današnje seje poročal je podpredsednik baron Chlumecsky, da je nadvojvoda Karl Ludvik milostljivo sprejel predsedništvo poslaniške zbornice, ki mu je izražalo čestitko visokega zbora k poroki njegove hčere nadvojvodinje Marije Zofije z vrtembérskim vojvodo Albrechtom, in mu ob enem naročil, sporočiti poslancem najiskrenejšo zahvalo njegovo in njegove soproge, kakor tudi neveste in ženina njenega.

Potem se je nadaljevala razprava o državnem proračunu za

deželno brambovsko ministerstvo,

pri kateri sta danes govorila dva slovenska poslanca. Prvi je bil dr. Gregorec, ki je g. ministra opominjal, da še dozdej ni dal nobenega odgovora na interpelacijo poslanca Kluna in tovarišev njegovih gledé odstranjenja slovenskega jezika pri 7. koroškem pešpolku. Potem je v isti vrsti, kakor je sestavljena dotična interpelacija dokazoval, da je vse istinito, kar trdi dotična interpelacija, da se s to prepovedjo velika krivica godi narodu slovenskemu in da naj vojaštvo to krivico popravi in slovenski polkovni jezik zopet vpelje pri omenjenem polku. Dr. Gregorec je obširno citiral v omenjeni interpelaciji navedene uradne odloke in se ogibal vsakterega osebnega napada. Povdarjal je zvestobo slovenskih vojakov do najvišjega vojskovodje in njihovo junaško hrabrost, katero so prvi trije slovenski batalijoni sedmega pešpolka zlasti v bitki pri Kustoci razode-

vali, ter je s tem dosegel tako velik vtis pri vseh poslušalcih, da si celo nagajivi Steinwender ni upal ugovarjati in po svoji stari grdi navadi motiti govornika.

Ko sta govorila še Kronawetter in Vašaty, prišel je na vrsto ljubljanski poslanec Kušar, ki je letos zopet priporočal vojni upravi, da naj ljubljanskemu mestu za primerno ceno proda vojaško bolnico v Ljubljani in mu na ta način omogoči, dobiti primerne stavbene prostore za potrebna javna poslopja, za pošto, novo gimnazijsko stavbo itd. Oba govora pošljem po stenografičnem zapisniku.

Razun omenjenih govoril je danes še poslanec grof Kovnic, ki je omenjal raznih vojaških zadev in med drugim tudi vojaka, ki je v Pragu te dni zmrznul na straži.

Ob treh popoldne podpredsednik sklene sejo in prihodnjo sejo napové za četrtek 26. t. m.

Jutri bosta zborovala obrtni in budgetni, v sredo pa volilni in davkarski odsek. V zadnjem času se je dostikrat prigodilo, da odseki niso bili sklepčni, kar se je v soboto zopet prigodilo obrtnemu odseku. Nekateri poslanci namreč pridejo sicer v začetku k seji, da se vpišejo, ali čez nekoliko časa jo zopet popihajo, da odsek ravno tedaj, ko se ima glasovati, postane nesklepčen. To se godi zlasti pri odsekih, ki štejejo 36 članov, in kjer je treba za sklepčnost 19 poslancev. Tudi obrtni odsek, ki je štel v prejšnjih dobah po 24 udov, pomnožil se je na 36 členov, kar mu je pa bolj na kvar, kakor na korist; prej je dovršil brez posebnih težav najobširnejše in najvažnejše zakone, zdaj ne pride naprej, ker so mnogi poslanci silno zanikrni in redno izostajajo od sej. Vsled tega sklenili so bili marljivejši člani obrtnega odseka pri zaupnem razgovoru, staviti danes samostalni predlog, da naj se obrtni odsek razreši in namesto njega voli nov odsek 24 členov. Ali predsedništvo ni hotelo sprejeti tega predloga, češ da nasprotuje opravnemu redu, zato bodo morali posamezni klubi stopiti na noge in svoje člane zavezati, da naj se udeležujejo odsekovih sej, ali pa odlože dotične odsekovne mandate.

LISTEK.

Gozdarjev sin.

(Povest iz domačega življenja. — Spisal F. S. F.)

(Dalje.)

Pavlu je pa zažugal Mihelj:

„Ti pa nikar ne misli, če si zlodejsko izdal Janeza, da boš sedaj sleparil okrog Mihelja ter zalezoval našo Režiko. Dobro si zapomni: Od danes ne smeš več prestopiti praga moje hiše, dokler sem jaz gospodar!“

Ko se je zdanilo, vzdignila se je cela četa, vzela Janeza v sredo ter so ga tirali v bližnji trg, kjer so ga, dobivši nagrado za svoj „človekoljuben“ čin, izročili gosposki.

Toda Janez ni dolgo ostal na Štajerskem. Država je potrebovala krepkih močij, da se ubrani sovražnikom. In Janez je bil čvrst mladenič, da mu ga ni bilo vrstnika. Ker so poleg tega še izvedeli, da je skrivalec, poslali so ga precej sredi zime z nekaterimi drugimi Kranjci, katere so tudi zalotili na Štajerskem, kjer so se hoteli prikriti gosposki, v Ljubljano, da se izvežbajo v orožju. Zakaj nujno je bilo treba spomladi 1848. leta krepkih vojakov.

Posadka, kateri je zapovedoval feldmaršal grof Radecki s svojo odločnostjo in poveljniško izvedenostjo, je lahko zadušila uporni ogenj, ki se je zablisnil sedaj tu, sedaj tam po Italiji. Toda kaj je koristilo, če se ni videl plamen, a v osrčju je pa vedno še tlelo. Treba je bilo le pravega vetra, pravnega vzroka in vstaja bi vsplamtela kakor mogočen požar, ki ga ni moči zadušiti z malimi močmi. In ta prilika se je ponudila Italijanom 1848. leta. Francoskim prekucijam so sledili nemiri v Avstriji. V središču in na oboju je donel krik nezadovoljnosti ter skušal osvoboditi se starih postav.

Treba je bilo torej slavnemu vojskovodji izdatne podpore, da pribori zopet dvoglavnemu avstrijskemu orlu prostost, da bode svobodno krilil nad prelepo Benečijo in krasno Lombardijo.

Odrinile so torej na novo zbrane čete iz Ljubljane, ko so bile kranjske ledine in gore še večina s snegom pokrite. In uprav zato ni bilo popotovanje težavno, kakor v hudi poletni vročini. Niti gladi, niti vročine in žeje jim ni bilo trpeti; na večer so pa dobili pri gostoljubnih slovenskih kmetih, katerim so se smilili sinovi, gredoči na boj, gorke odeje, da niso prezebovali po noči.

Na tem potu je našel Janez slučajno nekega večera tovariša Franceta, s katerim sta bila znana že doma. Vjeli so ga kot skrivača in ga vtaknili v vojaško suknjo. Da se nista že pred dobila, je bilo pač vzrok to, da so jih le v malih oddelkih vadili v orožju ter jih nikdar niso izpustili iz vojašnice, boječ se, da bi jo zopet ne popihali domov.

Le-ta mu je povedal žalostno vest, da se mu je oče ponesrečil, ko se je vračal po noči iz R., tako, da bo le težko še kedaj okrevaj, če že ni ugasnil.

Janeza je pretresla ta novica bolj, kakor sto in in sto opominov in prošenj. Žalosten je bil ter se ni dosti menil za sovojake. Nekam malomarno je šel na vojsko.

„Kaj hočem na svetu,“ mislil si je, „očeta bodem pokopal in mati bodo gotovo žalosti umrli — in morda še predno se vrnem domov. In vsega sem kriv gotovo jaz — vsaj kar morem sklepati iz Francetovega poročila. Kri za kri, glavo za glavo! To je velikanški greh, in le s smrtjo morem nekoliko zadostiti! Naj me prodere laška kroglja — čim preje tem bolje. Veselo hočem iti prvi v boj, da me gotovo ne izgreši marsikomu tako nemila — a meni zaželena svinčenka.“

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. januarja.

Predsedništvo zbornice poslancev bode še dolgo tema raznih levičarskih listov. Jezi jih, da se desničarji ne morejo sprijazniti z mislijo, da bi Smolkov naslednik bil Chlumecky. Levičarska glasila dokazujejo, da pri predsedniku zbornice se ne sme gledati na njegovo politično preteklost. Zakaj je pa potem levičarjem toliko na Chlumeckem? Če politično prepričanje ne pride nič v poštev, potem si levičarji pač lahko zadovoljijo, ako se izvoli kak konservativec ali pa Poljak za predsednika. Seveda, s takim besedičenjem ne bodo nobenega prepričali. Kdor se peča s politiko, bode vedel, kako velik vpliv ima v zboru predsednik. On ne daje samo in jemiše besede, temveč odločuje še o drugih važnih stvaréh. Tako predsednik odloči, ali je za kak predlog treba dvetretjinske večine, ali pa ne. Tudi pri dvomljivem glasovanju je jedino predsednik odločilen. Proti njegovi odločbi ni nobenega ugovora. Ko bi predsedništvo v političnem oziru bilo tako male važnosti, bi gotovo levica se tako ne poganjala, da spravi Chlumeckega na to mesto. Tudi zastran reda v zbornici bi levičar ne bil pravi mož za predsedništvo, ker največji izgredi ne prihajajo od protisemitov in Mladočehov, temveč od levičarjev. Kdo se ne spominja nedostojnega obnašanja Mengerja ali pa židovskega rabina Blocha, ki je tudi pri levičarjih v milosti?

Mladočeh Blažek je bil te dni sklican shod svojih volilcev. Govoril je o raznih stvaréh, ponašal se, da so Mladočehi grofu Taaffeju že pripravili marsikatero grenko uro. Nekateri volilci niso bili posebno zadovoljni s tem mladočeškim vspehom. Slišale so se opazke, da to še Riegrovih drobtin ni vredno. Dosedaj so Mladočehi se povsod navduševali za občno volilno pravico. Prof. Blažek se je pa na tem shodu izrekel proti občni volilni pravici. Potem bi se po svojem zastopstvu češka kraljevina nič ne ločila od drugih dežel. Število čeških zastopnikov bi se pomanjšalo, galiških pa pomnožilo. Poljaki pa že sedaj imajo prevelik vpliv v državnem zboru. S tem govorom je Blažek pokazal, da skoro v nobenem vprašanju mej Mladočehi ni jedinstvi. Vsak ima svoje misli in nazore. Ko bi se kak Staročeh tako odločno izrekel proti občni volilni pravici, bi ga „Narodni Listy“ seveda obirali; tako je pa vendar vse dobro. Govoril je tudi o pasivni politiki. Po njegovih mislih pa Mladočehi poprej ne morejo nastopiti take politike, da se Moravci tudi zaojo odločijo. Sploh se je pa videlo, da Blažek ni vesel pasivne politike in bi najrajši videl, da bi volilci Mladočehov na take stvari ne spominjali.

Socijalni demokratje poskusili so svoje delo tudi na Tirolskem, ali tu jim ne gre tako gladko, kakor so pričakovali. Zadelo so na hud upor katoliške duhovščine. Kjer skličejo kak shod, pride kak duhovnik, ki se oglasi za besedo in temeljito razloži, kako prazne sanje da so vsi socijalnodemokratski nauki in da se delavske razmere morejo zboljšati le na krščanski podlagi. S takim postopanjem duhovščina uničuje vpliv socijalnodemokratskih govorov. Začela so se tudi snovati katoliška delavska društva, katera imajo namen, varovati delavce pred pogubnimi nauki socijalnih demokratov. Odbor za proslavljenje papeževe petdesetletnice je mej drugim tudi sprožil vprašanje, kako bi se zidala pripravna delavska stanovanja. S tem misli, da vstreže intencijam sv. očeta. Tako je upati, da se socijalni demokratizem ne razširi na Tirolskem. Tudi marsikje drugod bi se socijalni demokratizem in anarhizem ne bil tako razširil, da so se mu pravočasno ustavili s pravim krščanskim socijalizmom, kateri sloni na trdnih načelih katoliške vere in zares kaže ljubezen do bližnjega.

Danes je v **kmetijskem ministerstvu** posebna komisija začela posvetovanje o predlogah poljedelskega ministerstva v varstvo kmetijstva. Osnovati mislijo se kmetijske zadruge in nekeke okrajne zveze, katere bodo mej drugim imele skrbeti za to, da se kmetijska posestva ne bodo prodajala v slepo ceno, kakor se sedaj godi pri javnih dražbah.

Da se začete **panamske pravde** ne zavlečejo, se proti Hertzu začne posebna pravda. Sicer se pa zatrjuje, da je Hertz tako nevarno zbolel, da ga ne bodo lahko spravili na Francosko. Pri obravnavi pred apelnim sodiščem se je dognalo, da sta Floquet in Freycinet zares od panamske družbe zahtevala denar v politične namene. Sploh se kaže,

da poloma ni kriva le brezvestnost in lakomišljenost podjetnikov, temveč v veliki meri to, da se je družba zlorabila v politične namene. Vsakovrsten sleparji so pritiskali nanjo, ko so videli, da je v silnih zadregah. Da se je podjetje ponesrečilo, ni kriva le družba, temveč francoske republikanske vlade, ki neso znale tega podjetja zadostno pospeševati. Seveda v taci državi kakor je Francija, je težava, kjer se vlade vedno menjajo. Noben minister toliko časa ne ostane, da bi mogel prav umeti svojo nalogo. Poleg tega ima tudi roke zvezane, ker se mora vedno ozirati na želje te ali one stranke, da ga ne vržejo. Pravi državni in narodni interesi vsekako trpe pri taci razmerah.

V Peterburgu je sedaj **boharski** han. V ruskih vladnih krogih baje že premišlujejo, da bi od tega azijskega vladarja kupili njegovo deželo. Han je je baje pripravljen prodati za 5 milijonov rubljev in 100.000 rubljev letnih dohodkov. Kaj definitivnega o tem še ni dogovorjenega, ali vendar že skoro za gotovo lahko rečemo, da čas ni daleč, ko bode Bohara ruska pokrajina.

Slovstvo.

„Matica Slovenska“ leta 1892. (Konec.) Leta 1891 je bilo od 2157 društvenikov 6 častnih, 300 ustanovnih in 1851 letnih članov. Leta 1892 od 2200 društvenikov 7 častnih, 292 ustanovnih in 1901 letni član. Število ustanovnih članov je torej padlo za 8, ono letnikov poskočilo za 50 članov. — Umrlo je v pretečenem letu 13 ustanovnikov (tek. štev. 231—243).

Kakor kaže gornji pregled, napredovalo je število društvenikov v ljubljanski (+ 46), goriški (+ 9), krški škofiji (+ 25) in v raznih drugih (+ 1). Primeroma najlepši napredek kaže tedaj koroška škofija, kjer je število društvenikov nakrat poskočilo od 97 na 1221. Gotovo lep korak v jednem letu, ki priča, da se i starodavni Korotan probuja in da čvrsto stopa za drugimi Slovenci na dan! Da bi „Matica“ v vseh slovenskih pokrajinah tako vrlo napredovala, kakor zadnje leto na Koroškem, število matičarjev bi bilo pač precej večje in lepše nego sedaj, in „Matica“ bi ob večjem številu udov mogla tudi mnogo uspešneje delovati nego sedaj! Torej „videant consules!“

A manj veselo je, da se število udov umika v drugih škofijah: v lavantinski (— 13), tržaškoperski (— 19) in sekovski (— 6).

Po stanovih se matičarji po posameznih škofijah tako le razdelé*)!

I. **Ljubljanska škofija** 1. Duhovniki in bogoslovci 383 udov. 2. Posestniki, trgovci, obrtniki, tovarnarji, zasebniki, dijaki itd. 259 udov. 3. Učitelji vseh vrst 123 udov. 4. Uradniki (javni in zasebni) 149 udov. 5. Društva, zavodi, občine in knjižnice 83 udov. 6. Odvetniki in notarji 44 udov. 7. Zdravniki 24 udov. Vkupe 1065 udov.

II. **Lavantinska škofija** 1. Duhovniki itd. 215 udov. Posestniki itd. 79 udov. 3. Učitelji itd. 81 udov. 4. Uradniki itd. 23 udov. 5. Društva itd. 42 udov. 6. Odvetniki itd. 41 udov. 7. Zdravniki 12 udov. Vkupe 493.

III. **Goriška škofija** 1. Duhovniki itd. 99 udov. 2. Posestniki itd. 10 udov. 3. Učitelji itd. 51 udov. 4. Uradniki itd. 17 udov. 5. Društva itd. 14 udov. 6. Odvetniki itd. 7 udov. 7. Zdravnik 1 ud. Vkupe 199.

IV. **Tržaško-koperska škofija** 1. Duhovniki itd. 41 udov. 2. Posestniki itd. 23 udov. 3. Učitelji itd. 18 udov. 4. Uradniki itd. 31 udov. 5. Društva itd. 8 udov. 6. Odvetniki itd. 3 uda. 7. Zdravnik 1 ud. Vkupe 124.

V. **Krška škofija** 1. Duhovniki itd. 88 udov. 2. Posestniki itd. 9 udov. 3. Učitelji itd. 6 udov. 4. Uradniki itd. 10 udov. 5. Društva itd. 5 udov. 6. Odvetniki itd. 2 uda. 7. Zdravniki itd. 2 uda. Vkupe 122.

VI. **Sekovska škofija** 1. Duhovniki itd. 13 udov. 2. Posestniki itd. 2 uda. 3. Učitelji itd. 14 udov. 4. Uradniki itd. 8 udov. 5. Društva itd. 1 ud. 6. Odvetniki itd. 1 ud. 7. Zdravniki itd. 2 uda. Vkupe 41.

VII. **Razne druge škofije** 1. Duhovniki itd. 48 udov. 2. Posestniki itd. 13 udov. 3. Učitelji itd. 42 udov. 4. Uradniki itd. 35 udov. 5. Društva itd. 8 udov. 6. Odvetniki itd. 4 udi. 7. Zdravniki itd. 6 udov. Vkupe 156.

*) Treba opomniti, da se te številke niso dale povsod čisto pravilno dognati, ker tudi dotični podatki v letopisu mnogokrat niso natančni! Pis.

VIII. **Vkupe**: 1. Duhovniki itd. 887 udov. 2. Posestniki itd. 395 udov. 3. Učitelji itd. 335 udov. 4. Uradniki itd. 273 udov. 5. Društva itd. 161 udov. 6. Odvetniki itd. 101 ud. 7. Zdravniki itd. 48 udov. Vkupe 2200.

Sklep računa za XXVII. društveno leto od 1. januarja do 31. decembra 1891. leta kaže: dohodkov 12.023 gld. 9½ kr. v gotovini in 11.224 gld. v obligacijah; stroškov 6371 gld. 42½ kr. Torej ostane i metka 5651 gld. 67 kr. v gotovini in 11.224 gld. v obligacijah. Doneski društvenikov so iznašali 3648 gld. Za izdavanje knjig se je potrosilo 4127 gld. 16 kr. — Proračun za leto 1893 kaže 7635 gld. 90 kr. dohodkov in ravno toliko stroškov.

Premoženja je imela „Matica“ koncem 1891. leta 55.719 gld. 41½ kr., za 1895 gld. 20 kr. več kakor l. 1890. — Tujega premoženja je bilo l. 1891. v oskrbi društvenega odbora 4017 gld. 44 kr.

To je torej kratek pregled blagonosnega delovanja slavne „Matice Slovenske“ v minulem letu. Da bi pač ta odlični naš književni zavod našel med Slovenci obilne duševne in gmotne podpore, da bi se pod njegovim okriljem zbralo vse slovensko razumništvo! In baš zato „Matica Slovenska“ prav „živo priporočamo vsem rodoljubom, naj pomagajo kolikor jim je mogoče, da bode trdno stoječa med Slovenci širila pravo izobraženost in branila narodnosti z nepredrtnim ščitom korenitega znanja in blagonosnega napredka!“ (Fr. Levstik, Zbr. sp. IV. zv. str. 195). Radislav.

Cerkveni letopis.

Novi kardinali pri sv. očetu. (Dalje.) Mej tem se odpró vrata sosedne dvorane. Bil je trenotek, katerega ne pozabim v svojem življenju. Sv. oče, malo upognenega života, stopijo v prestolno dvorano, deleč sv. blagoslov, ter hitrih korakov brez podpore stopijo na prestol. Da, takega sem si predstavljal namestnika Kristusovega, tako milo, smehljajoče obličje Leona XIII. plavalo mi je v domišljiji pred očmi! Tu sedi vladar največjega kraljestva, kateremu solnce ne zatone; božje veličastvo, rekel bi, in očetovska dobrotljivost odsevata z resnega obraza in malih, živih očíj. S svetim strahom in spoštovanjem, katero vzbuja pogled najvišjega veličanstva na zemlji, zliiva in spaja se sladko čustvo udanosti in ljubezni. Tu ne biva svetni vladar, ki z bliskom svojih pogledov pretresa mozeg v kostéh, temveč dobrotljivi oče vsega krščanstva, ki vsakatega z ljubeznijo objame v svoje roke kot svojega sina, ki se poniža, da vsakatega k sebi poviša, da združi svoje srce z njegovim. In ta svežost, ta duševna moč v slabotnem telesu ob skrajni meji življenja človeškega! Poleg sv. očeta na desni sta se usedla eminencija kardinal Rampolla, prvi državni tajnik sv. Stola, in kardinal Vincencij Vannutelli, bivši nuncij na Dunaju, oba krepki, visoki, impozantni osebi; za njima več škofov, prelato in svetnih plemenitašev vatičanskega dvora.

Ko so sv. oče po običajnem obredu vsakemu novemu kardinalu polotili na glavo rudeči kardinalski biret, in je novi kardinal Guarino v imenu vseh prečital lepo sestavljeno zahvalo za toliko častno odlikovanje, odgovorili so sv. oče na pamet v daljšem govoru sicer počasi, a s krepkim glasom, posebno naglašajoč zadnje besede vsakega stavka v pravi klasični latinščini.

Sv. oče govoré, rekel bi, ne le z jezikom, temveč ob jednem z živim izrazom očíj, rok in glave. Z vidnim poudarkom pa so, vzdignivši se s prestola, govorili besede, s katerimi so nove kardinale spominjali na rudečo barvo bireta, rekoč: „Ta Vas, predragi sinovi, naj spominja zvestobe do sv. Stola, če treba, do smrti, do preliti krvi!“

Konečno so vsem podelili apostolski blagoslov. In ko se sv. oče vzdignejo, da se vrnejo v svoje navadne stanovanje, tedaj se vse drenja za njimi, da bi jim poljubovali obleko. A sv. oče se ustavijo v gneči ter vsakemu v obližju stiskajo roke, ne zmeneč se za opomine obeh kardinalov in raznih strežajev, ki so se bali prevelike utrujenosti sv. očeta.

Mnogo jih je bilo tako srečnih, da so brez okolnostij v gneči kar stojé poljubljali roke sv. očetu, prav kakor udani otroci dobremu svojemu očetu.

V četrtek, dne 19. t. m., dopoldna ob 11. uri je bil v veliki dvorani (Aula Regia) javni komemorativni, v katerem so sv. oče osmerim navzo-

čim novim kardinalom podelili kardinalske klobuke, pomenljivo znamenje visoke časti. Ta slavnost je bila tem večja, ker je do 1600 oseb dobilo vstopnic. Že ob 8. uri zjutraj so mnogi hiteli v Vatikan, da zasedejo prve prostore na galerijah in stojiščih, odkoder bi mogli bolje videti do prestola.

Castne in telesne straže sv. očeta v raznobojnih opravah so naredile spalir pred četverkotnikom, kjer so se vršili obredi. Bilo je mnogo teptanja, suvanja in srpih pogledov, kajti mnogi radovedneži so bili tako nadležni, da so si s silo delali pot do prvih vrst. Straža je imela mnogo posla, predno je vredila šumečo množico raznovrstnih jezikov in stanov. Za dame so bile odločene tri galerije. Dasi je dvorana precej prostorna — meri namreč 34 m v daljino in 11,5 m v širino, — vendar smo stali natlačeni, kakor žreplenke v škatljici.

Le počasi se je bližala enajsta ura, kajti vsi so nestrpno čakali trenutka, ko prinesó v dvorano sv. očeta na nosilnici (sedia gestatoria).

Novi kardinali so bili itak že mnogim osebno znani, zato niso vzbujali tolike pozornosti.

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. januarja.

† Dekan Jan. Koprivnikar.

Po dolgi in mučni bolezni, katero je ves čas junaško prenašal popolno udan v voljo božjo, umrl je včeraj mnogozaslужeni dekan vrhniški, preč. gospod Janez Koprivnikar. — Rojen je bil rajni gospod leta 1825 v Smartnem pri Litiji, mašnik posvečen leta 1848. Kakor to leto bilo je tudi pokojnika življenje tu in tam burno vzlasti v Šenčurju pri Kranju in na Savi, kjer je dolgo časa služboval kot župnik ter imel mnogo trpeti vsled nasilstva bivšega okrajnega glavarja litijskega, zloglasnega Vestenecka, proti kateremu je vsikdar z najstrožjo odločnostjo branil pravice slovenskega naroda. Stojčim ob odprtem grobu blagega rajnega milo nam je, ker nam ž njim zakrije gomila zopet enega onih dandanes tako redkih, ki po vsej pravici zaslužijo ime moža! — Značajan mož ostavil je zemljo, tak je bil vsikdar rajni Koprivnikar in kot tacega moža spoštovali so ga vsi, ki so ga poznali, celo njegovi nasprotniki. — Kot duhovnik je bil vzoren v spolnovanju svojih dolžnostij, veščak je bil vzlasti v stavbarstvu, to kažejo nove stavbe in poprave starih posod, kjer je služboval. Srca je bil milega in odprtih rok, dedičem zapustil ni imetja, a zagotovil si s svojimi dobrimi deli stalen spomenik v Slovenih, pri Bogu pa neminljivo plačilo! Počivaj v miru, blagi mož! Svetila mu večna luč! — Pogreb bo v četrtek ob 9. uri dopoldne.

(Sole zaprli.) C. k. okrajni šolski svet v Kranju ukazal je vsled osepnice, ki se vzlasti med otroki razširjajo pri občinah Stražišče, Št. Jurij in Cerklje zapreti šole v imenovanih krajih do 30. t. m.

(V kapucinskem samostanu v Škofji Loki) je obhajal 23. t. m. čast. br. Vincencij Rus 50letnico samostanske obljube. Častiti jubilar je v duhovskih krogih in v vsi loški okolici zaradi svoje ponižne prijaznosti in postrežljivosti jako znana in priljubljena oseba, kajti blizu 22 let je opravljal tukaj posel samostanskega vratarja. Bog daj dobremu starčku še nekoliko let v miru preživeti sredi prijazne samostanske družine!

(Društvo proti nenravnosti.) V Madridu se je ustanovilo letos, kakor povzemamo iz „Semana catolica“ društvo očetov proti nenravnosti. Namen mu je z vsemi dovoljenimi sredstvi bojevati se proti napadom na katoliško vero in pravnost v vsem javnem življenju. Mnogo takih napadov se vrši pod obrambo zakona v knjigah, v listih, po gledališčih in sicer še mnogokje. Kedorkoli bo v nevarnosti izgubiti vero ali propasti kot žrtva nenravnosti, dobil bo pri društvu pomoč. Tudi tistim, ki so že padli ali katere je že omrežilo nepravno koristolovje, ponuja društvo zavetje in podporo. — Častni predsednik je nadpastir madridski; predseduje mu pa za katoliško svar jako zaslužni markiz de Comillas. — Primerne in potrebne so taka društva v času, v katerem se soujejo „društva v povzdigo ponočnega življenja“, ali „klubi lahkoživcev“, kakor jih imamo n. pr. na Dunaju.

(S Krasa.) K dopisu „Z Notranjskega“ v „Slovenecu“ štev. 14 mi je dostaviti: Oni, kateri je prva

semena za pogozdovanje krnjskega Krasa sejati, je gosp. Josip Zelen, posestnik in tedanji župan v Senožečah, in sicer leta 1872 pomladi v treh državnih drevesnicah pri Senožečah. Še le potem, — leta 1873, — so se jele ustanavljati državne drevesnice pri Postojni, Ilir. Bistrici itd. Omenjeni gospod je oskrboval posel nadzorstva državnih drevesnic do leta 1875, ker je v tem letu bivši osodepolni c. kr. gozdni nadzornik kranski, Schaar-nagl, vse okrajne drevesnice opustil, ter centralno drevesnico ustanovil pri Ljubljani; a to na neizmerno škodo plemenitega namena. Naj še postavimo, da se je začelo pogozdovanje primorskega Krasa pri Rodiku po neutrudnem prizadevanju in nadzorstvu tedanjega rodiškega g. župnika rajnega Schöpfja; potem pa pri Sežani po prizadetju pok. g. Karola Polaja, veleposestnika in župana v Sežani.

(Nemški „schulverein“.) Iz Celovca dne 22. januarja: Udje tukajšnje ženske podružnice zloglasnega „schulvereina“, ki ima „blagi“ namen, mogočno majko Germanijo pitati s slovansko dečo, priredé „schulvereinu“ v korist dne 5. februarja t. l. veliko veselico, za katero se vrše menda velike priprave. Na čelu jim je sopropa znanega tajnika c. kr. kmetijske družbe, Schütz-a. Kakor znano, hira „schulverein“ v zadnjem času za sušico, zato mu hočejo zopet opomoči. Igrali bodo mej drugim „Kasperl-Theater“. Sodelovala bode pa tudi godba c. kr. koroškega pešpolka št. 7. Kakor znano, je ista godba sodelovala pri veselici koroškega „parteitaga“! To je gotovo jako — zanimivo.

—rj—

(Koroške podružnice sv. Cirila in Metoda.) Že večkrat smo imeli priliko, opozarjati, kolikega pomena so za koroške Slovence podružnični shodi družbe sv. Cirila in Metoda. To spoznajo koroški rodoljubi, kakor kažejo pogosti podružnični shodi, ki se obnesejo večinoma prav povoljno! Prihodnjo nedeljo zborujeta zopet dve podružnici: ona za slovensko Ziljsko dolino in faro Vrata ima pri Janahu v Ziljski Bistrici svoj letni občni zbor z običajnim vspešnim. Podružnica za Pribloves in okolico pa napravi pri g. J. Breuniku v Doberlivasi veselico s prav zanimivim vspešnim. Predstavljal se bode igra: „Sveti trije kralji iz jutrovih dežel“. — Prvih dvajset kron je daroval naši družbi velečast. g. stolni vikar Anton Žák v Celovcu. — „Vivant sequentes!“

(Zmrznil je) Anton Goljuf, posestnik ob Sv. Planine, na potu iz Zagorja gredoč proti domu. Našli so ga skoro mrtvega v vodi. Poskušali so ga oživiti, a vsi poskusi so bili zastonj.

(V Temenici) okraj litijski, so izvolili nov občinski odbor. Novi župan je I. Fajdiga, posestnik v Temenici.

(Ptujске razmere.) Poroča se nam: Pod tem zaglavjem toži dopisnik iz Ptuja v „Domovini“, da „bilanca“ za tamošnji „Narodni dom“ stoji neugodno. Mnogi zunanji prejšnji obiskovalci „Narodnega doma“ obžalujejo, da je tako, ali možje odločno katoliškega mišljenja niso varni več tam, kjer so se od „rednih obiskovalcev“ kovali „zloglasni telegrami k „Svetčevemu bauketu“, in v katerih jednega je tu zašlo na čuden način ime častiljivega starčka župnika v Halozah. Svetec bil Vam je ljubši kot mi, g. Luka Svetec naj vam pomaga! Pa brez zamere, prosimo! Clara pacta! Sicer pa ne govorimo radi mnogo! Blagovolite nas in naše prepričanje v poštev jemati, pa zopet pridemo! Oj, kje so časi! O ptujске razmere! Liga + 31.

(Občinska volitev v Trbovljah.) Po strahovitem naporu zmagala je letos-prvikrat katoliška stranka z 10 možmi proti združenim uradnikom in liberalcem, ki imajo še zmiraj impozantno manjino 8 mož. V to pripomagalo, t. j. v nemško-liberalnem smislu agitovalo in volilo je tudi narodno učiteljstvo in sicer Fran Staufer, učitelj pri sv. Katarini, Gustav Vodušek, Janez Logar, Aleks. Falk, učitelji v Trbovljah, Janez Kern, nadučitelj na Vodi, Veizler in Emil Volc (mladotletni). Lepa je ta! — Poročilo posneli smo po „Slov. Gospodarju“, listu staroslavne odločnosti, kjer se gre za koristi naroda; „Domovina“ pa je iz lahkih umljivih vzrokov potlačila celo stvar in le poročala v 2. štev.: „V Trbovljah je za župana izvoljen g. Ferd. Boš, ki je odličen rodoljub slovenski. Zvelj trboveljski volitci!“

(† Jožef Horvat) nadučitelj v Ljutomeru, je naglomu umrl dne 17. t. m. ter bil dne 19. popoldne pokopan. Z g. Horvatom je ljutomerska oko-

lica veliko zgubila, kajti on ni bil le dober učitelj, poln krščanskega duha in narodnega prepričanja, ampak tudi izvanredno marljiv mož, ki je zraven svoje učiteljske službe še druge važne posle opravljaj. Gospod Horvat je bil namreč tudi načelnik krajnega šolskega sveta, zastopnik učiteljev v okrajnem šolskem svetu, pevodnja slovenske čitalnice, poverjenik „Slovenske Matice“ in marljiv ud odseka za stavbo nove ljudske šole v Ljutomeru, pri kateri si je on veliko zaslug nabral in mnogo pripomogel, da je bila stavba že letos pod streho spravljena. Gospod Jožef Horvat se je narodil dne 7. februarja 1836 pri Sv. Vrbanu nad Ptujem in je postal leta 1854 podučitelj pri Sv. Martinu pod Vurbergom, leta 1856 pri Sv. Rupertu v Slov. Goricah in čez tri leta pri bližnjem Sv. Bolfenku. Leta 1861 je postal učitelj pri Sv. Duhu na Ojstrem vrhu, kjer je bil leta 1867 imenovan „izglednim učiteljem“ in leta 1869 je odšel za nadučitelja v svojo rojstno faro Sv. Vrban, od koder je prišel l. 1879 v Ljutomer. Čez 12 let je tedaj g. Horvat v Ljutomeru marljivo deloval in zlasti v zadnjem času tudi veliko pretrpel. Kot značajnemu narodnemu učitelju mu je silno mrzelo nepotrebno in šolstvu jako škodljivo rovanje za nemško šolo v Ljutomeru, in on kot šolski vodja in načelnik krajnega šolskega sveta je bil najbolj izpostavljen puščam obeh strank, ker se je zdel enim preveč naroden, drugim pa preveč popustljiv. Ker je bil precej mehkega srca, ga je to toliko bolj bolelo in morebiti tudi njegovo nenadno smrt pospešilo. Gosp. Horvat je bil silno vnet za šolo in tudi zunaj šole je kazal veliko skrb in ljubezen do otrok; zlasti siromaškim otrokom je storil mnogo dobrega, skrbeč jim za šolske potrebe, za zimsko obleko in včasih tudi za hrano. Še le pred nekaterimi dnevi je bil priredil veliko tombolo na korist revnim učencem. Najbolj hvalevredno pa je, da je bil gosp. Horvat resnično krščanski učitelj, ki ni le z besedo, ampak tudi z vzgledom otroke vzgojeval. Kakor je sam svoje krščanske dolžnosti vestno spolnoval, tako je tudi otroke vedno v krščanskem duhu poučeval. Zato pa je bil tudi od vseh spoštovan in od otrok posebno ljubljen. V zadnjem času je za neko srčno hibo bolehal, vendar je svoje šolske dolžnosti do zadnjega dneva vestno spolnoval. Še v torek dne 17. t. m. je bil celi dan v šoli, popoldne je tožil, da ga glava boli, in ob 1/6. uri zvečer se mahoma zgrudi na tla. Zdravnik ga je mogel le toliko časa pri življenju ohraniti, da je sveto poslednje olje sprejel. Ta nenadna smrt je vso okolico osupnila in če ravno je silno velik sneg in huda zima, prišlo je vendar v četrtek toliko ljudij k njegovemu pogrebu, da so se ljudje komaj drug drugega ogibali. Ne le gospodje učitelji iz okolice, ampak tudi sosedni duhovniki, s katerimi je živel vedno v lepi zastopnosti, so ga spremili na zadnji poti ter mu želeli večni mir in pokoj. Gospod Horvat je bil vdovec in je zapustil dve neoskrbljeni hčerki, ki bodete najbolj čutili nenadomestljivo zgubo skrbnega očeta. Naj bodo njima in vsem drugim v tolažbo besede, ki so jih pri pogrebu nanj obrnili g. dekan: „Kdor jih je veliko poučeval v dobrem, on bode se svetil kakor zvezde na vse večne čase.“ Njegov spomin bodi blagoslovljen!

(V Kropo) pride kot župni upravitelj g. Sim. Šmit ek iz Mošenj.

(Tiskovna pomota.) Med dnevnimi noticami včeraj beri: Z J a n e č, ne pa: Z G o n č.

Društva.

(Občni zbor muzejnega društva.) Dne 23. t. m. vršil se je v bralni sobi v Rudolfinum-u občni zbor muzejnega društva. Predsednik društva gimnazijski ravnatelj gosp. Senekovič omenil je v svojem nagovoru, da je vlada potrdila sklenjene spremembe društvenih pravil. Tajnik g. K. Koblar poročal je o delovanju društva v tekočem letu. Naznačil je, da društvo v spomin 200-letnega rojstnega dne slavnega zgodovinarja Valvazorja izdá natančen repertorij za Valvazorjevo delo „Eh-re-des-Hezogthums-Kra-n“, ter da priredi, ako le mogoče, proti jeseni v ta namen posebno slovesnost. — Tudi gmotno stanje sme se po poročilu blagajnika ravnatelja gosp. I. Šubica imenovati prav ugodno. Proračun za prihodnje leto določil se je na 1847 gl. — Omeniti je še sklep občnega zbora, da se v prihodnje izdajajo društvena izvestja perijodično vsaki drugi mesec po dve poli, naročnina za neude velja 2 gl. na leto.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v St. Vidu nad Ljubljano.) Iz St. Vida se nam poroča: Zadnjo nedeljo je napravilo „Katol. društvo rokodelskih pomočnikov“ svojo predpušno veselico. Zbralo se je ob 6. uri

toliko ljudstva, da je bila prostorna dvorana rokodelskega doma natlačeno polna in da še vsi niso našli prostora, ki so se želeli udeležiti veselice. — Najprej nam je govornik g. A. Kalan razpravljala o liberalizmu, pojasnjeval je, kdo mu pot pripisuje, namreč polovičarji, in popisoval je žalostne posledice liberalizma v oblasti na obrtno-gospodarskem polju ter vspodbujal rokodelske pomočnike in vse navzoče, da se krepko držijo naukov katoliške vere, po katerih človek najlepše skrbi za svoj večni in častni blagor. — Pesem: „V pepelnici noči“ je s pravim čutom in določnim poudarkom deklamoval g. A. Arhar. — Igro „Zamujeni vlak“ so igrali, med njimi nekateri novinci na odru izvrstno predstavljali in mnogo smeja vzbudili pri občinstvu. Posebno izvrstno je igral Peter iz Lesčevja (Arhar). H koncu sledila je tombola, ki je mnogim prinesla res lepih okusnih dobrot; rokodelskemu društvu pa je ta večer naklonil lepo svoto denarja v društvene namene. — „Katol. društvu rokodelskih pomočnikov“ v St. Vidu žeteli je prav čvrstega napredovanja in živahnega društvenega življenja. Le kmalu zopet kak poučevalen in zabaven večer!

(„Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ bode imelo svoj letošnji občni zbor z zanimivim vspehom dne 12. aprila t. l.)

Telegrami.

Dunaj, 24. januarija. V dvorni župnijski cerkvi je bila ob 11. uri dopoldne poroka nadvojvodinje Marjete Sofije z Albrehtom Virtemberskem po običajnem obredu. Ženin je korakal mej cesarjem in kraljem virtemberskim, nevesta, ki je imela oblačilo od taillesville z všitimi srebrnimi marjeticami, nakičeno pomerančnim cvetjem, in na glavi mirtin venec, mej kraljico virtembersko in nadvojvodinjo Marijo Terezijo. Kardinal Gruscha, ki je poročal, je nagovoril ženina in nevesto, stavil navadna vprašanja, prosil na zakon božji blagoslov. Dvorni župnik je podal prstane, katera sta ženin in nevesta drug drugemu nataknila in si podala roke. Po cerkvenem blagoslovu sta poročenca poljubila roke cesarju, kralju in kraljici, kateri so jih ganjeni objeli. Na to je bilo častitanje knežjih oseb.

Praga, 23. januarija. Na Češkem so veliki viharji, železniški promet je v več krajih ustavljen.

London, 23. januarija. Položaj je jako napet. Nov podkralj je velik nasprotnik Angležev. Domačinci se hujskajo proti Angležem. Razmere so take, kakor so bile 1882. leta pred Arabijevo ustajo. Pomnoženje angleških vojakov je potrebno.

London, 24. januarija. Reuterjevo poročilo. Angleški poslanik dobil je povelje, da naznani podkralju, da je potrebno pomnoženje angleških vojakov v Egiptu v varstvo Evropecev. Vojni minister je zaukazal, da se v Egiptu ustavijo čete, ki so iz Indije na potu na Malto in Ciper.

Novi York, 23. januarija. Na železnici Cleveland - Cincinnati sta trčila vkupe brzo- in tovorni vlak. Poslednji je začel goriti. Osem ljudi mrtvih, najmanj smrtno in trinosemdeset manj težko ranjenih.

21. januarija. Neža Sarn, gostija, 63 let, Poljanaka cesta 18, jetika. — Alojz Hoffman, predilniški mojster, 68 let, sv.

Petra cesta 31, plućnica. — Ana Zeschko, zasobnica, 75 let, Mestni trg 8, otrpjenost pluć.

V bolnišnici:

19. januarija. Frane Močilnikar, čevljar, 29 let, pyonophrose. — Jera Grojzdek, gostija, 70 let, ostarelost.

21. januarija. Ferdinand Lisan, gostič, 73 let, plućni emphysem. — Ivana Probinar, zidarjeva žena, 34 let, srčna hiba.

22. januarija. Ivana Krulc, paznikova hči, 20 let, jetika.

Tujci.

22. januarija.

Pri avstrijskem caru: Fröhlich, daykar, iz Škofje Loke. — Žnidar iz Ithana. — Mally tovarnar, iz Tržiča. — Klobučar in Klemen iz Sevnice.

Pri bavarskem dvoru: Cvek, potovalec, iz Kamnika. — Hess, potovalec, iz Zagreba. — Polak, trgovec, s sinom, iz Trbovelj. — Paluzza, gostilničar, iz Vidna. — Fattur, trgovec z lesom, iz Krke. — Balogh, trgovec s sadjem, iz Pečuha. — Benigher, trgovec s konji, iz Trsta. — Pley, trgovec s konji, iz Kormina.

Pri južnem kraljeviču: Vončina z Rablja. — Švegel iz Cerknice. — Rozman iz Radeč. — Rupar, posestnik, iz St. Vida. — Jankel iz Mirne.

Pri Malici: Hirschman, inženir; Schwarz, Saidelmaier Hanseli, Göllers, Frömel, Reiss, trgovci, z Dunaja. — Mütz, Holler, trgovca, iz Prage. — Majdiš in Friedrich, posestnika, iz Celja. — Latunčič iz Prevaljev. — Kukec, pivovarnar, s sinom in hčerjo; Hausenbichler, Höder in Grabner, iz Žalca. — Pamer in Czervakovsky, trgovca, iz Trsta. — Gruden, posestnik; Komatar, notar; Ellis, knjigovodja, z Vrhnike. — Korošec in Globočnik, notar, iz Kranja. — Dureš iz Norimberke. — Imbrogregovač iz Krapine. — Hönigman iz Kočevja. — Winterhalter, trgovec, in Kraus, potovalec, iz Maribora. — Neumarkt iz Oseka. — Kaučič, s hčerjo, in Rüpschel, zdravnik s hčerjo, od Sv. Jurja. — Legat, poslovođa, iz Celoveca. — Dietrich, ravnatelj soproga, s hčerjo, iz Medvod. — dr. Varda s Krškega.

Pri Senu: Vitez Kropatschek, generalmajor, iz Gradca. — Homan iz Radovljice. — Monschein in Weiss, trgovca, z Dunaja. — dr. Radvel, odvetnik, s soprogo, in Ogorevc, iz Konjic. — Kapus, hišna posestnica, iz Celja. — Vauken iz Železnikov. — Butscher, posestnik, iz St. Jerneja. — Orenstein, trgovec, iz Zagreba. — Kartin s soprogo od Sv. Jurja. — Leitner iz Ljena. — Mally s soprogo iz Tržiča. — Lenarčič s soprogo z Vrhnike. — Mandele in Medved s soprogo iz Zagorja. — Globočnik s soprogo iz Kranja. — Globočnik, notar, iz Vel. Lašič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Slabost	Veter	Vreme	Motrilce
	opazovanja	razmera v mm.	topimera po Celziju		
23	1. u. jut.	733.8	-12.2	sl. zapad	oblačno
	2. u. pop.	731.4	-6.4	"	"
	9. u. zveč.	730.8	-8.0	"	"
Srednja temperatura -8.9°, za 6.9° pod normalom					

Kovertes firmo
Katoliška Tiskarna
po nižji ceni.

Albin Ahčin,

trgovina z železjem

Gledališke ulice št. 8 v Ljubljani

prodaja po jako znižanih cenah

železje, kmetiško orodje,
kuhinjsko opravo, štedilna
ognjišča

in vse v njegovo stroko spadajoče blago.

Halifaks drsalke 1 gld.

Dražbe.

Na Brdu: Franciške Store posestvo (1500 gld.), št. 6 v Lukovici; dne 4. februarja in 4. marca.

V Litiji: Jakob Končar, zemljišče (1325 gld.) št. 43 v St. Lambertu, dne 1. februarja in 1. marca.

V Kamniku: France Golob, zemljišče (1453 gld.) št. 38 in 39 v Tunjicah, dne 4. febr. in 4. marca.

V Ložu: Janez Turk, zemljišče (1642 gld.) št. 204 in 206 v Ložu, dne 8. febr. in 15. marca.

V Radovljici: Ant. Kravanja, zemljišče (1800 gld.) dne 10. febr. in 10. marca.

V Lašičah: Neža Erčulj, zemljišče (490 gld.) v Zagozici št. 59, dne 10. febr. in 17. marca.

V Mokronogu: Ant. Železnik, zemljišče (1250 gld.), dne 8. februarja in 8. marca.

Razpisane službe.

Služba vratarja pri mestni klavnici (300 gld., prosto stanovanje in obleka). Prošnje do 31. t. m. ljubljanskemu mestnemu magistratu. — Služba upravnika parne pile na Ghyzejevi graščini v Čabaru; prošnje do konca t. m. gozdarskemu in dohod. uradu v Čabaru na Hrvaškem.

Učiteljske službe: Na jednorazrednici v Smukah (ravnateljska); prošnje do konca januarja okr. šolskemu svetu v Novem Mestu. — Na dvorazrednici v Mozela (Mosel) družega učitelja; prošnje tekom štirih tednov okr. šolskemu svetu v Kočevju.

Pod varstvom.

Gašpar Kurent radi slaboumnosti (Mokronog), varuh njega je brat Dam. Kurent v Sevnici. — Janez Smuk iz Mojstrane radi bebosti; varuh njega je Iv. Jakelj iz Kranjske Gore št. 8. — Janez Schmoliner iz Koprivnika radi blaznosti; varuh mu je brat Sim. Schmoliner iz Koprivnika. — Andr. Simončič iz Mal. Otoka radi blaznosti, varuh mu je Ant. Ostank iz Malaga Otoka (okr. Postoj.).

Svoje bogato zalogo

raznovrstnih voz

priporoča prečastiti duhovščini in
sl. občinstvu trdka

Franc Šiška,

kovač, 773-1

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6.

Naročila se izvršujejo trpežno,
lično in po najnižjih cenah.

Dunajska borza.

Dne 24. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 55 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 " 30 "
Zlata renta 4%, davka prosta	116 " 70 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 15 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	997 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	321 " — "
London, 10 funtov strl.	120 " 95 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 62 "
Cesarski cekini	5 " 69 "
Nemških mark 100	59 " 27 1/2 "

Dne 23. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	114 gld. 60 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 15 "
4% državne srečke 1. 1854., 250 gld.	145 " — "
5% državne srečke 1. 1860., 100 gld.	165 " — "
Državne srečke 1. 1864., 100 gld.	192 " — "
Zastavna pisma avstr. okr. zem. kred. banke 4%	97 " 50 "
Zastavna pisma	100 " 80 "
Kreditne srečke, 100 gld.	194 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	69 " 50 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	25 gld. 25 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	67 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	72 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2855	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	95 " — "
Papirni rubelj	1 " 23 1/2 "
Laških lir 100	— " — "

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in usni bresplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za doseg
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.